

31993R1938

20.7.1993

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 176/12

NAŘÍZENÍ KOMISE (EHS) č. 1938/93
ze dne 19. července 1993,
kterým se mění nařízení (EHS) č. 3002/92, zejména pokud se jedná o jistotu skládanou při vývozu
intervenčních produktů

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství,

s ohledem na nařízení Rady č. 136/66/EHS ze dne 22. září 1966 o zřízení společné organizace trhu s oleji a tuky⁽¹⁾, naposledy pozměněné nařízením (EHS) č. 2046/92⁽²⁾, a zejména na čl. 12 odst. 4 a čl. 26 odst. 3 uvedeného nařízení, a na odpovídající ustanovení ostatních nařízení o zřízení společné organizace trhů se zemědělskými produkty,

vzhledem k tomu, že členskými státy musí být poskytnut dostatek času k reorganizaci jejich kontrolních orgánů, která je nezbytná ke splnění požadavku, aby za ověřování použití a/nebo místa určení všech produktů bez ohledu na jejich původ byl pro každé zvláštní opatření nebo část zvláštního opatření odpovědný jediný kontrolní orgán;

vzhledem k tomu, že v některých případech jsou intervenční produkty prodávány za cenu vypočtenou z výše náhrady platné pro třetí země nebo určitou třetí zemi; že je proto nárok na vývozní náhradu odvozen od prodejní ceny;

vzhledem k tomu, že k zajištění řádného dokončení operace musí být složena jistota; že výše této jistoty se vypočte s přihlédnutím k různým stránkám dané operace, zejména k nebezpečí odklonu obchodu a k řádnému plnění závazků hospodářským subjektem;

vzhledem k tomu, že ve světle získaných zkušeností je nezbytné znovu posoudit důsledky uvádění intervenčních produktů na trhy jiných třetích zemí, než které byly předpokládány při vývozu;

vzhledem k tomu, že k tomuto účelu by měla být upravena pravidla pro vrácení složených jistot v závislosti na skutečném zeměpisném místě určení a současně zajištěna účinnost opatření přijatých pro prodej intervenčních produktů; že s ohledem na rozličnost situací se nezdá možné na horizontální úrovni omezit pravidla o vrácení jistot na hledisko vývozních náhrad;

vzhledem k tomu, že je proto třeba změnit nařízení Komise (EHS) č. 3002/92⁽³⁾, ve znění nařízení (EHS) č. 1231/93⁽⁴⁾;

vzhledem k tomu, že opatření tohoto nařízení jsou v souladu se stanoviskem příslušných řídicích výborů,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (EHS) č. 3002/92 se mění takto:

1. V čl. 2 odst. 1 třetím pododstavci se slova „šest měsíců“ nahrazují slovy „deset měsíců“.
2. V článku 11 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Požadavky uvedené v odst. 1 písm. a) až d) jsou zásadními požadavky ve smyslu článku 20 nařízení (EHS) č. 2220/85, aniž je dotčen čl. 15 odst. 2 tohoto nařízení.“

3. Článek 15 se nahrazuje tímto:

„Článek 15

1. Vrácení jistoty je podmíněno prokázáním podle článku 4 a dále prokázáním podle článků 17 a 18 nařízení (EHS) č. 3665/87, jestliže

- jsou produkty určeny k dovozu do určité třetí země,
- u vývozu produktu ze Společenství vyvstávají vážné pochyby o skutečném místě určení.

Příslušné orgány členských států mohou požadovat, aby bylo navíc uspokojivě prokázáno, že produkty byly skutečně uvedeny ke spotřebě na trhu ve třetí zemi dovozu.

Vyvstanou-li vážné pochybnosti o skutečném místě určení produktů, může Komise vyzvat členské státy k použití tohoto odstavce.

⁽¹⁾ Úř. věst. 172, 30.9.1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ Úř. věst. L 215, 30.7.1992, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 301, 17.10.1992, s. 17.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 124, 20.5.1992, s. 25.

2. Je-li produkt určen k dovozu do určité třetí země, je-li výše náhrady odvozována od prodejní ceny a nebyl podán příslušný důkaz podle odstavce 1,

a) vrátí se část jistoty po prokázání, že produkt opustil celní území Společenství; vrácená částka je rovna nejnižší náhradě určené podle článku 20 nařízení (EHS) č. 3665/87 platné ke dni přijetí vývozního prohlášení;

b) navíc k částce uvedené v písmenu a) se vrátí část jistoty, která odpovídá rozdílu mezi nejnižší náhradou zmíněnou

výše a náhradou platnou ke dni přijetí vývozního prohlášení ve skutečné třetí zemi dovozu, pokud tato částka nepřekročí částku platnou pro povinné místo určení a

— vývoz do uvedené třetí země nemohl být uskutečněn v důsledku vyšší moci,

— dovoz do jiné země určení je prokázán podle odstavce 1.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Článek 1 bod 1 se použije ode dne 1. července 1993.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 19. července 1993.

Za Komisi

René STEICHEN

člen Komise